

a. ved Sø=Staten:

1) af Statskassen. De til Statens faste Mandstab hørende Personer, der ere blevne Invalide, optages i det saakaldte Invalidcompagnie, overensstemmende med Pensjons-Regulativet af 27de December 1842 (se Anhanget Bilag A). Dog have derfra hidtil været undtagne halv-befarne Constabler og Matroser samt Lærlinger; men da disse, naar de kom til Skade under Tjenestens Udførelse, syntes at maatte have lige Krav paa Statens Forsorg som Statens øvrige faste Mandstab, saa ere de nu optagne under den i Lov-Udcastets § 2 anførte Classification, sidstnævnte under Benævnelsen „øvrige Menige.“ Desforuden er directe af Statskassen udredet den Gave, der ved Søkrigsartikelsbrevet af 8de Januar 1752 § 935 er tilsagt dem af Sø=Staten, der lemlæstes i Krigen. Gavens Størrelse, der udbetales een Gang for alle i Forhold til Betydningen af de Lemmer, den Paagældende har mistet, saavelsom de øvrige herom givne Bestemmelser ville erfares af bemeldte Paragraph, der er aftrykt i Anhanget som Bilag C;

2) af Søqvæsthusskassen. Til denne ere de Indrullerede henviste, naar de komme til Skade i Tjenesten. Der er derfra tilstaaet dem 2, 2½ eller 3 Rbd. og en sjelden Gang 4 Rbd. maanedlig i Pension; og

3) af Sø=Indrulleringsfonden. Det har nemlig været paatænkt at anvende denne Fonds Indtægter til Forbedring af de Indrulleredes Pensioner. Der er imidlertid hidtil kun bleven tilstaaet 2 faste Pensioner af respective 32 Rbd. og 8 Rbd. Rbd. til 2 gamle veltjente Søværnepligtige, og da Fondens Capitalformue fra 1ste April 1850 at regne er indbragen i Statskassen og affreven paa Statsgælden, saa kan der ikke være Tale om videre Understøttelse af denne Fond.

b. ved Land=Staten:

1) af Krigshospitalskassen. For Pensioneringen af Underofficerer, Under-

stabsbetjente og hvervede Spillemænd, som ere blevne invalide, indeholder det for denne Klasse givne Regulativ af 31te August 1834 ingen særskilt Bestemmelse, forsaavidt man ikke dertil vil henregne den, at Underofficerer og de med dem i Klasse Staaende, uagtet kongelig Resolution af 18de Mai 1804 først hjemler dem Berettigelse til Pension efter 20 Aars Tjeneste, kunne erholde 24 Rbd. i aarlig Pension for en kortere Tjenestetid end 20 Aar. De Menige eller, som de benævnes, Nationale er der derimod alene tilsagt Pension som Invalide. Det er nemlig ved hiint Regulativ kun foreskrevet, at de kunne tillægges 18 Rbd. aarlig, naar de i Tjenesten ere komne saaledes til Skade, at de for Legemsbræk ikke ere istand til at fortjene deres Underholdning;

2) af Landmilicefonden. Den Understøttelse, der tilstodes af denne under Justitsministeriet forterende Fond, maa nærmest betragtes som et Supplement til den Pension, der af Krigshospitalskassen tillagdes de Menige eller saakaldte Nationale. Den blev nemlig kun tilstaaet disse Individuer, naar de af Krigshospitalskassen vare tillagte den ved sammes Regulativ foreskrevne Pension; og har samme forøvrigt i den sildigere Tid uforandret være fastsat til 12 Rbd. aarlig, saa at de værnepligtige Menige, som vare udfrevne af Kongeriget, have i Egenkab af Invalide havt 30 Rbd. aarlig i Understøttelse af det Offentlige. Da Justitsministeriet imidlertid strax ved Krigen Begyndelse i Anledning af det da under Forhandling værende Udcast til Loven af 12te Febr. 1849, angaaende almindelig Værnepligt, forudsaae, at de da foreskrevne Stillingskjendelser, der udgjorde Landmilicefondens væsentligste Indtægter, vilde komme til at bortfalde for Fremtiden, saa fandt bemeldte Ministerium det betænkeligt fremdeles af denne Fond at tilstaae Understøttelse til de i Tjenesten Tilskadekomne paa den tidligere stedsfundne Maade, og ligesom meget saa af Invaliderne fra nærværende Krig saaledes have modtaget Hjælp af Landmilice-